

GARGANO - KRAJ, KJER SE IZPOLNIJO VSE MOLITVE

Monte Sant'Angelo je najbolj posebno mesto, kjer se izpolnijo vse molitve! Po vstajenju Jezusa Kristusa se je začel poslednji čas, čas čakanja na drugi Kristusov prihod v tej »dolini smrti«, skozi katero ne gremo sami, kot mnogi mislijo, ampak v spremstvu nebeške vojske. Poveljnik nebeške vojske je sveti nadangel Mihael, ki je večkrat omenjen v Svetem pismu.

Ime Mihael izvira iz hebrejskega 'מִיכָאֵל', 'Mi-ha-el', kar pomeni: 'Kdo je kakor Bog'.

Stara in Nova zaveza govorita o njem, o njegovi moči, njegovih prikazovanjih, njegovi priprošnji, o oblasti, ki mu jo je nad vsemi ljudmi zaupala vsevišnja dobrota Vsemogočnega. Papeži so vernikom vedno priporočali pobožnost k svetemu Mihaelu. Tudi v sodobnem času nam Pij IX., Leon XIII. in Pij XII. pravijo, naj ga prosimo za obrambo Cerkve in duš: »Le redko se je zatekanje k nadangelu Mihaelu zdelo bolj nujno kot zdaj ... ker je svet, opijanjen z lažmi in nepoštenostjo in ranjen zaradi skrajnega nasilja, izgubil svoje moralno zdravje in veselje.« (Pij XII). Res, kako naj ne prepoznamo delovanja Satana in njegovih demonov v napuhu in izdajah, ki pretresajo družbo in današnji svet? Mar ni torej tolažilno in spodbudno vedeti, da se nad demoni, ki besnijo po vsej zemlji, razteza delovanje in moč vrhovnega nadangela, zaščitnika narodov in Cerkve? V teh nemirnih časih naj bo zgodovina prikazovanj svetega Mihaela po svetu skozi stoletja razlog za ponovno odkrivanje zaupanja in vere, kajti on je in vedno bo zvesti varuh in branilec narodov in ljudstev, ki ga kličejo in se mu zaupajo v trpljenju in preganjanjih. Bolj kot kdaj koli molimo k njemu v večjo Božjo slavo.

Prvo prikazanje - 8. maj 490

Liber de apparitione Sancti Michaelis in Monte Gargano - Apparitio (Bibliotheca Hagiographica Latina 5948²) je sestavljeno hagiografsko besedilo anonimnega avtorja iz 9. stoletja, ki vsebuje temeljno legendo o svetišču Monte Sant'Angelo, znanem tudi kot Monte Gargano na severu Apulije v Italiji. Vsebuje zapise o prvem prikazanju svetega nadangela Mihaela v zahodni Evropi po tem, ko je njegovo češčenje prišlo z grškega vzhoda.

«V tem mestu je bil zelo bogat mož po imenu Gargano in gora je dobila ime po dogodkih, povezanih z njim. Medtem ko so se njegove črede pasle tu in tam po obronkih strme gore, se je zgodilo, da bik, ki ni maral biti blizu drugih živali in je imel navado hoditi sam, ob vrnitvi črede ni prišel nazaj v hlev. Gospodar, ki je zbral veliko število služabnikov in ga iskal na vseh manj dostopnih mestih, ga je končno našel na vrhu gore pred votlino. V jezi, ker se je bik pasel sam, je vzel lok in ga poskušal ubiti z zastrupljeno puščico. Ta pa je, ko jo je sunek vetra obrnil, zadela njega samega.»

Vznemirjen zaradi dogodka je odšel do škofa, ki je po poslušanju zgodbe o izredni pustolovščini naročil tri dni molitve in posta. Konec tretjega dne se je nadangel Mihael prikazal škofu Maioranu, ki mu takole govoril: «Dobro je bilo, da si Boga vprašal o tem, kar je bilo skrito pred ljudmi. Po čudežu je lastna puščica zadela moža, da bi bilo jasno, da se je vse zgodilo po moji volji. Jaz sem nadangel Mihael in sem vedno v Božji navzočnosti. Votlina mi je sveta. In ker sem se odločil zaščititi ta kraj na zemlji in njegove prebivalce, sem hotel na ta način potrditi, da sem zavetnik in varuh tega kraja in vsega, kar se dogaja. Tam, kjer je skala široko odprta, so lahko ljudem odpuščeni grehi. Kar se bo tukaj prosilo v molitvi, bo uslišano. Pojdi torej na goro in posveti votlino krščanskemu češčenju.»

Ker pa je bila ta skrivnostna in skoraj nedostopna gora mesto poganskih kultov, je škof okleval, preden se je odločil ubogati nadangelove besede.

Drugo prikazanje - 12. september 492

Drugo prikazanje svetega Mihaela, imenovano 'prikazanje zmage', je tradicionalno datirano v

leto 492. Znanstveniki pa dogodek povezujejo z bitko med Bizantinci in Langobardi v letih 662-663: Grki so napadli svetišče Gargano in na pomoč je prišel Grimoald I., vojvoda Beneventinski.

» ... In glej, v noči pred dnevom bitke se je sveti Mihael v videnju prikazal škofu (Lorenzo Maiorano) in mu rekel, da so bile molitve uslišane, obljubil svojo navzočnost in posvaril, naj bitko začnejo ob četrti uri dneva.«

Bitka, ki so jo spremljali potresi, bliski in strele, se je končala z uspehom Grimoalda. Opisano je bilo, da je do zmage prišlo natančno tako, kot je želel sveti Mihael: zgodila naj bi se 8. maja, ki je kasneje postal praznični dan (*dies festus*) angela na Garganu. Poleg tega je uradno potrdila povezavo med češčenjem angela in Langobardi.

Tretje prikazanje - 29. september 493

Tretje prikazanje se imenuje tudi 'dogodek posvetitve'. »Medtem so prebivalci mesta Siponto (obmorsko mesto, blizu katerega je gora) še vedno dvomili, kaj storiti s krajem, ali naj sploh vstopijo v votlino in ali jo je treba posvetiti.« (*Apparitio*) Vendar se je leta 493 (po zmagi) škof Maiorano odločil ubogati nebeškega zaščitnika in v znak hvaležnosti posvetiti votlino za bogoslužje, ohrabilo pa ga je tudi pozitivno mnenje papeža Gelazija I.

«Toda tisto noč se je v videnju Gospodov angel Mihael prikazal škofu Siponta in rekel: 'Ni tvoja naloga posvetiti baziliko, ki sem jo zgradil. Jaz, ki sem ji postavil temelje, sem jo sam posvetil. Vi pa le vstopajte in obiskujte ta kraj, ki je pod mojo zaščito.'» (*Apparitio*)

Nato se je škof Lorenzo skupaj s sedmimi drugimi apulijskimi škofi v procesiji z ljudstvom in sipontinsko duhovščino odpravil proti svetemu kraju. Na poti se je zgodil čudež: nekaj orlov je z razprtimi krili zaščitilo glave škofov pred sončnimi žarki. Ko so prišli do votline, so našli postavljen neobdelan oltar, pokrit s škrlatnordečim palijem³ in s križem nad njim. Poleg tega, kot pravi legenda, so v skali našli odtis stopala svetega Mihaela.

Sveti škof Maiorano je z neizmernim veseljem daroval prvo sveto mašo. Bilo je 29. septembra. Votlina je kot edino mesto v stoletjih, ki ga človeške roke niso posvetile, dobila naziv 'nebeška bazilika'. Na ta dan Cerkev obhaja god svetega Mihaela (in svetih nadangelov Rafaela in Gabrijela).

Četrto prikazanje - 22. september 1656

Bilo je leto 1656 in po južni Italiji je divjala strašna kuga. Nadškof Alfonso Puccinelli, ki ni našel nobenega človeškega sredstva za preprečitev širjenja epidemije, se je z molitvami in postom obrnil na nadangela Mihaela. Pastir je celo pomislil, da bi prisilil božjo voljo k pomoči tako, da bi v roki kipa svetega Mihaela pustil prošnjo, napisano v imenu celotnega mesta. In glej, ob zori 22. septembra je med molitvijo v sobi škofovske palače v Monte Sant'Angelo začutil, kot da je potres, in takrat se mu je v bleščečem sijaju prikazal sveti Mihael in mu naročil, naj blagoslovi kamne iz njegove votline in vanje vkleše znamenje križa in črki M.A. (Michele Archangelo, to je Mihael nadangel). Kdor bi te kamne imel pobožno pri sebi, bi bil imun pred kugo. Škof je storil, kot mu je bilo rečeno. Ne samo, da je bilo kmalu po nadangelovi obljubi osvobojeno kuge mesto, ampak so je bili rešeni tudi vsi, ki so prosili za takšne kamne, kjer koli so bili.

V večni spomin na čudež in kot izraz večne hvaležnosti je dal nadškof na mestnem trgu (kjer stoji še danes) pred balkonom sobe, v kateri naj bi bilo prikazanje svetega Mihaela, postaviti spomenik z naslednjim napisom v latinščini: Spomenik večne hvaležnosti princu angelov, zmagovalcu kuge, zavetniku in varuhu; Alfonso Puccinelli 1656.

Med Irsko in goro Karmel v Izraelu je v ravni črti sedem cerkev, ki so posvečene svetemu nadangelu Mihaelu. Po legendi ta črta predstavlja udarec svetega nadangela Mihaela z mečem, ko je v nebeški bitki premagal Satana in ga s tem poslal v pekel.